

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **N. T.**, zast. JUDr. Jaroslavem Sokolem, advokátem se sídlem v Jablonci nad Nisou, Máchova 11, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2006, č. j. OAM-166/VL-10-12-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 10. 2007, č. j. 61 Az 16/2006 - 22,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně jako stěžovatelka brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž byla její žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť bylo prokázáno, že podala žádost o udělení azylu s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění. Rozhodnutí krajského soudu vycházelo z toho, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutečného stavu věci a bylo řádně odůvodněno.

Nejvyšší správní soud se po shledání přípustnosti kasační stížnosti musel zabývat její přijatelností podle § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle uvedeného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako č. 933/2006.

V projednávané věci konstatuje Nejvyšší správní soud, že stěžovatelka argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), d) s. ř. s.

Ve smyslu písm. a) citovaného ustanovení stěžovatelka nepolemizuje s tím, že jí uváděné důvody pro udělení azylu nelze podřadit pod § 12 zákona o azylu. Má ale za to, že je lze podřadit

pod § 14 zákona o azylu, který upravuje azyl z humanitárních důvodů. Za ně ve svém případě považuje skutečnost, že chtěla být blíže dceři, která žije v Německu.

Námítky stěžovatelky podřaditelné pod písm. d) shora uvedeného ustanovení pak spočívají v tom, že se krajský soud v napadeném rozsudku humanitárními důvody, které stěžovatelka v průběhu všech řízení uváděla, nezabýval.

Z uvedených důvodů navrhuje stěžovatelka napadený rozsudek zrušit a vrátit věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

Na námítky obsažené v kasační stížnosti dává dostatečnou odpověď dosavadní judikatura správních soudů. K tvrzení stěžovatelky, že splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu a že se relevantními námitkami týkajícími se humanitárního azylu krajský soud nezabýval, Nejvyšší správní soud připomíná, že žádost stěžovatelky o udělení azylu byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu. Obdobnou otázkou se Nejvyšší správní soud zabýval např. ve svém rozsudku ze dne 15. 10. 2003, č. j. 1 Azs 8/2003 - 90, [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), v rozsudku ze dne 10. 2. 2004, č. j. 4 Azs 35/2003 - 71, [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), či v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, publikovaném pod č. 244/2004 Sb. NSS. Z uvedených rozhodnutí plyne, že naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti o azyl jako zjevně nedůvodné podle § 16 zákona o azylu vylučuje posouzení žádosti podle § 12, potažmo pak i podle § 13 a § 14 téhož zákona.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námítky podané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

**P o u č e n í:** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2008

JUDr. Miluše Došková  
předsedkyně senátu